

hen til Fornølse af sin Beholdning, eller som en fornuftig Pengemand gør, der siger til sig selv: Jeg maa lægge noget hen, hvis jeg vil bevare den gode Status, jeg har. Vilde vi bære os saaledes ad og dog holde Balance, maa vi komme ind paa helt andre Veje, som vi desværre i det sidste Aar ere tvungne mere ind paa. Vi maa søge at knibe paa Lønningerne. Det er dem, som ere saa kostbare f. Eks. ved Skolevæsenet, thi medens hele vort Skolebudget kun er en 14—1500,000 Kr., ere Lønningerne alene 1,200,000 Kr., men kunne vi nu knibe paa disse og andre Lønninger? Det tror jeg dog ikke, Befolkningen vilde ønske. Hvis man derhos vilde lade være med at løse mange af de Opgaver, som nu forestaa, kunde man maasse ogsaa holde Balancen, endnu har dette dog ikke vist sig gørligt, skønt man i de sidste Aar har ladet enkelte saadanne Opgaver ligge. Man staar f. Eks. ikke med noget særligt stort Budget for Bro-lægningsvæsenet, men man har dog ment der at maatte holde igen som det eneste Sted, hvor det har kunnet gøres. Selvsjølgelig har dette maattet gaa ud over hele Befolkningen paa forskellige Punkter, hvor den havde Ønsker, som den ikke fik opfyldte. Allermest vilde Kniberi dog komme til at gaa ud over de fattige. Vi vilde derhos efter al Rimelighed blive tvungne til i det hele taget at gaa af Vejen for ikke mindst saadanne Opgaver, som hele Befolkningen maa ønske løste. Jeg skal i saa Henseende kun fremdrage et og andet, som naturlig trænger sig frem for Tanken i et Øjeblik, hvor vi staa over for en mulig Koleraepidemi. Vi bør sikkert gaa videre med Fuldstændiggørelse af vort Vandvæsen og tillige forandre vort Renovationsvæsen. Begge Dele ville medføre betydelige Udgifter, men det er klart nok, at naar vi ikke vide, hvor vi skulle tage Pengene dertil, maa vi maasse gaa af Vejen derfor. Vi ere heldigvis i det hele saa vel stillede, som en stor By i saa Henseende kan være det, derved, at vi have et i det hele taget godt Vandværk, hvortil det meste Vand kommer fra artesiske Kilder og føres dækket og beskyttet til Byen, men der staar dog endnu en Del tilbage, der er endnu betydelige Strækninger, hvor det fra Kilderne op-pumpede Vand føres ind i aabne Løb eller

Kanaler, men hvis vi ikke have Raad til at forandre det, maa vi nøjes med det, vi have, som jo er nogenlunde godt, medens det var meget ønskeligt, om man kunde faa overdækket alle disse Løb.

Ganske det samme er Tilfældet med Renovationsvæsenet, ikke at tale om, hvad dermed staar i Forbindelse, nemlig hele Kloakvæsenets tilfredsstillende Ordning. Alle ere vistnok enige om, at det ikke der er heldigt, navnlig om Sommeren, at alle disse Kloaker løbe ud i Havnen, hvorfra de inficere Byens Luft. Det var i hygiejnisk Henseende overordentlig ønskeligt, om der kunde staves en Forbedring af disse Forhold, og det kan der. Vi kunne nemlig samle alle vore Kloaker — der ligger herom Planer færdige — og pumpe Indholdet over paa den modsatte Side af Amager, saaledes at vi blive fri for disse Kloakudtømmelser i Havn og Kanaler. Man kunde maasse samtidig dermed gaa til Indførelse af Watercloset-Systemet af Hensyn til Renovationspørgsmaalet, men selv afset deraf vil det at kunne faa Kloakvandet absolut bort fra Byen være et meget stort Gode, men man maa huske paa, at det ikke er noget, som man glat kan gaa til, hvis man staar over for et trykket Budget, og det gøre vi i Øjeblikket; det drejer sig nemlig om Anlæg, der ville komme til at koste mellem 4—5 Mill. Kr. og i Drift mellem 2—300,000 Kr. aarlig. Det er noget, som vil forøge vort Budget med 4—500,000 Kr., en ret afstrækkende Sum at gaa til, samtidig med, at vi have faaet vort Budget ad andre Veje, ved Alderdomsforsørgelsen, forøget med andre 4—500,000 Kr. Saaledes staar det i alt Fald i Øjeblikket. Vi staa altsaa saaledes, at vi naturligvis kunne holde Balancen, og spise vor Formue op og gaa af Vejen for mange Foretagender, som vi ønske udførte, men vi kunne ikke paa den Maade udføre, hvad vi bør udføre og bevare den gode Status, som vi virkelig maatte ønske at bevare, jeg siger vi kunne ikke det uden at faa nogen forøget Indtægt, det er det, jeg nærmest vil bede et æret Udvalg om at gaa ud fra.

Klein: Jeg nægter ikke, at det Indtryk, jeg har faaet af Forhandlingen i Dag, har for mig været alt andet end glædeligt. Den ærede sidste Taler kom ind paa det,